.C.78.n.9.

CHRONICI CHRONICORVM ECCLESIASTICI

Liber II.

qui eſt Tomus II.

Cum accurato rerum ac verborum Indice.

Proſtat Francoforti in Officina AVBRIANA.

ANNO M. DC. XIV.

LECTORI BENEVOLO.

QVOD ſæculis prioribus commune fuit vitiũ, etiam noſtro viget, vt videlicet quiſq; malit videri quàm eſſe. Vnde nemo ferè eſt mortalium quin eos libros auidiſsimè inuolet, qui aliquid pollicẽtur extraordinarium, qui quintam iactant rei cuiuſq; eſſentiam. nec alia cauſſa eſt cur hodie vndiq; omnia

SERIES SCRIPTOR.

I.

ORigines Equeſtrium, ſiue militarium Ordinum libri duo, publicatore Auberto Miræo. pag. 1.

II. Deliciæ Equeſtrium, ſiue militarium Ordinum ſymbola, inſignia, & origines, ſtudio Frãciſci Mennenii. 46.

III. Garterii Equites in Britannia ſeries, ex libro Thomæ Milles de nobilitate Politica. 223.

IV. Concilia Eccleſiæ Chriſtianæ, auctore potiſsimùm Gabriele Prateolo. 265.

V. Gabrielis Prateoli Epitome Veterum Recentiorumq; Hæreticorum, libris xxi. 273.

VI. Bibliotheca Philoſophorum, Auctorumq; veterum ſeries ab orbe cõdito, ad noſtra vſq; tempora, collectore Ioanne Friſio. 820.

VII. Bibliotheca Patrum minor, à temporib. Apoſtolorũ, vſq; ad tempora

Scholaſticorum Eccleſiæ Doctorum, ab anno Dom. 50. vſq; ad an. 1140. 950.

VIII. Philoſophorum Veterum & aliquot Recentioru͂ nomenclatura Alphabetica; auctore etiam Friſio. 1019.

IX. Enumeratio Patrum Alphabetica cum aſsignatione temporis quo floruerunt ab an. 50. vſque ad ætatem Scholaſticorum an. D. 1140. 1071.

X. Dies Natales virorum literis armiſq; illuſtriu͂ vſq; ad an. 1600. 1092.

XI. Dies Emortuales viror. literis armiſq; illuſtriu͂, vſq; ad an. 1614. 1136.

XII. Calendarium Eccleſiaſticum Joh. Horolani; quo breuiter occurrunt Sanctoru͂ feriæ, Annus Domini, Tempus Paſsionis, Auctoreſque qui de his ſcripſerunt. 1309.

XIII. Martyrologium Rom. ſeu Index Nominu͂ Omnium SS. Confeſſorum, Martyrumq;: addito die mortis cuiuſque, è Baronio. 1334.

ORIGI-

ORIGINES EQVESTRIVM

Siue

MILITARIVM ORDINVM; LIBRI DVO: PVBLICATORE AVBERTO MIRÆO.

LIBER PRIMVS.

CAPVT I.

INTER virtutis præmia apud Europæos hodiē dignitas *Equitum*, quos *Auratos*, ab ornamentis aureis, vulgo nuncupant, non infimum obtinet locū. Quo quidem honore à Regibus ac Principibus cohoneſtari ſolent viri fortes, quique de Republica bene ſunt meriti. Forma autem creandi *Equitis aurati* eſt iſta: Flectit genu ante Principem candidatus, ab eoque leniter nudo enſe in humero percutitur; additis verbis ſolenni more cōceptis. Ceterum Equitis creandi vetus veſtigium (quod I. Lipſius obſeruauit) exſtat apud Corn. Tacitum: *Apud Germanos*, inquit, *primus honor iuuentæ, ſcuto frameaque à Principe ornari: ante enim domus pars videbantur, ſed iam Reipublicæ.* Quæ vero apud Saxones ratio olim fuerit, his verbis Ignulſus, vetus hiſtoriographus, oſtendit: *Qui mili-*

Equitis creandi forma.

Eius veſtigia apud Germanos veteres.

Apud Saxones.